

КОНВЕНЦИЯ по влажните зони с международно значение, по-специално като местообитания за водолюбиви птици

Утвърдена с Решение ¹ 389 на Министерския съвет от 18.11.1974 г. Обн., ДВ, бр. 56 от 10.07.1992 г., в сила за България от 24.01.1976 г. Изменена с Протокол от 3.12.1982 г., в сила за България от 27.02.1986 г.

Договарящите страни,
признавайки взаимозависимостта между човека и неговата околна среда,
отчитайки фундаменталните екологически функции на влажните зони като регулатори на водни режими и като местообитания, подпомагащи една характерна флора и фауна, по-специално водолюбивите птици,

убедени, че влажните зони представляват ресурси с голяма икономическа, културна, научна и рекреационна стойност, чиято загуба би била непоправима,

желаейки сега и за в бъдеще да прекъснат прогресивното посегателство върху и загуба на влажни зони,

признавайки, че водолюбивите птици при техните сезонни миграции могат да преминават граници и поради това би трябвало да бъдат разглеждани като международен ресурс,

убедени, че запазването на влажните зони и тяхната флора и фауна може да бъде осигурено чрез съчетаването на дългосрочна национална политика с координирани международни действия,

се договориха, както следва:

Член 1

1. За целите на тази конвенция влажните зони са области, като блата, тресавища, торфени блата или вода независимо дали са естествени или изкуствени, постоянни или временни, с вода, която е статична или течаща, прясна, възсолена или солена, включително области с морска вода, чиято дълбочина при отлив не превишава шест метра.

2. За целите на тази конвенция водолюбивите птици са птици, екологически зависими от влажни зони.

Член 2

1. Всяка договаряща страна определя подходящи влажни зони в рамките на своята територия за включване в един Списък на влажните зони с международно значение, който по-долу се нарича "списък", който се поддържа от бюрото, създадено в съответствие с чл. 8. Границите на всяка влажна зона се описват в подробности, а също така се ограничават на една карта, като те могат да включват крайречни и крайбрежни зони, прилежащи към влажните зони, и острови или маси от морска вода, по-дълбоки от шест метра при отлив, в рамките на влажните зони, по-специално там, където те имат значение като местообитания на водолюбивите птици.

2. Влажните зони се избират за списъка в зависимост от тяхното международно значение по отношение на екология, ботаника, зоология, лимнология или хидрология. На първо място се включват влажни зони с международно значение за водолюбивите птици по време на всеки сезон.

3. Включването на дадена влажна зона в списъка не накърнява изключителните права на договарящата страна, на чиято територия е разположена влажната зона.

4. При подписването на тази конвенция или при депозирането на нейния документ за ратификация или присъединяване, така както е предвидено в чл. 9, всяка договаряща страна определя най-малко една влажна зона за включване в списъка.

5. Всяка договаряща страна има правото да добави към списъка други влажни зони в рамките на своята територия за разширяване на границите на тези влажни зони, които са вече включени от нея в списъка, или поради нейни спешни национални интереси за заличаване или ограничаване на границите на влажните зони, които са вече включени от нея в списъка, и във възможно най-кратък срок информира правителството или организацията, отговаряща за непрекъснатото изпълнение на задълженията на бюро, определени в чл. 8, относно всякакви такива промени.

6. Всяка договаряща страна взема под внимание своите международни задължения за запазването, управлението и целесъобразното използване на мигриращи водолюбивите птици както при определянето на вписвания в списъка, така и при упражняването на нейното право да променя вписвания в списъка, свързани с влажни зони в рамките на нейната територия.

Член 3

1. Договарящите страни формулират и прилагат тяхно планиране така, че да стимулират запазването на влажните зони, включени в списъка, и доколкото е възможно, целесъобразното използване на влажните зони на тяхната територия.

2. Всяка договаряща страна организира това да бъде информирана във възможно най-кратък срок, ако екологическият характер на всяка влажна зона на нейна територия и включена в списъка е променена, се променя или вероятно може да бъде променена в резултат на технологически разработки, замърсяване или друга човешка намеса. Информацията за такива промени се предава без забавяне на правителството или организацията, отговаряща за непрекъснатото изпълнение на задълженията на бюро, така както е предвидено в чл. 8.

Член 4

1. Всяка договаряща страна стимулира запазването на влажни зони и водолюбиви птици чрез създаването на естествени резерви от влажни зони, независимо дали те са включени или не в списъка, и осигурява тяхното адекватно опазване.

2. Когато договаряща страна, следвайки свой спешен национален интерес, заличи или ограничи границите на дадена влажна зона, включена в списъка, тя, доколкото е възможно, компенсира всякаква загуба на ресурси от влажни зони, и по-специално създава допълнителни естествени резерви за водолюбиви птици и за защитата в същата област или на друго място на адекватен относителен дял от оригиналните местообитания.

3. Договарящите страни стимулират изследванията и обмяната на данни и публикации относно влажните зони и тяхната флора и фауна.

4. Договарящите страни полагат усилия да увеличат чрез управление популациите от водолюбиви птици на подходящи влажни зони.

5. Договарящите страни стимулират обучението на кадри, компетентни в областта на изследванията, управлението и опазването на влажни зони.

Член 5

Договарящите страни се консултират една с друга за задълженията по прилагането, произтичащи от конвенцията, и по-специално в случай, че дадена влажна зона се разширява извън териториите на повече от една договаряща страна или когато дадена водна система се споделя от договарящи страни. В същото време те полагат усилия да координират и подпомагат настояща и бъдеща политика и разпоредби, отнасящи се до запазването на влажни зони и тяхната флора и фауна.

Член 6*

1. Договарящите страни, ако стане необходимо, свикват конференции по запазването на влажни зони и водолюбиви птици.

2. Конференциите имат съвещателен характер и имат компетентност, между другото:

а) да дискутират прилагането на тази конвенция;

б) да дискутират допълнения и промени в списъка;

в) да обсъждат информацията относно промени в екологическия характер на влажни зони, включени в списъка, представени в съответствие с чл. 3, т. 2;

г) да правят общи или конкретни препоръки към договарящите страни по отношение запазването, управлението и целесъобразното използване на влажни зони и тяхната флора и фауна;

д) да изискват от съответни международни органи да изготвят доклади и статистика по въпроси, които по същество са с международен характер и въздействат върху влажните зони.

3. Договарящите страни осигуряват отговорните на всички нива за управлението на влажни зони да бъдат информирани за и да вземат предвид препоръки на такива конференции, отнасящи се до запазването, управлението и целесъобразното използване на влажни зони и тяхната флора и фауна.

Член 7*

1. Представителите на договарящите страни на такива конференции би трябвало да включват лица, които са експерти по влажни зони или водолюбиви птици в резултат на знания и опит, натрупан в научната им, административната или друга дейност.

2. Всяка от договарящите страни, представена на дадена конференция, има един глас, като препоръки се приемат с просто мнозинство от гласувалите при условие, че са гласували не по-малко от половината от договарящите страни.

* По тези членове са нанесени поправки от Конференцията на страните на 28 май 1987 г.; тези поправки все още не са в сила.

Член 8

1. Международният съюз за запазването на природата и природните ресурси изпълнява непрекъснатото задължение на бюро по тази конвенция дотогава, докато не бъде назначена друга организация или правителство с мнозинство от две трети от всички договарящи страни.

2. Непрекъснатите задължения на бюрото са, между другото:

а) да подпомага при свикването и организирането на конференции, определени в чл. 6;

б) да поддържа списъка на влажни зони с международно значение и да бъде информирано от договарящите страни за всякакви допълнения, заличавания или ограничения, отнасящи се до влажни зони, включени в списъка, съставен в съответствие с чл. 2, т. 5;

в) да бъде информирано от договарящите страни за всякакви промени в екологическия характер на влажни зони, включени в списъка, представен в съответствие с чл. 3, т. 2;

г) да представя уведомление на всички договарящи страни за всякакви промени в екологическия характер на влажните зони, включени в списъка, съставен в съответствие с чл. 3, т. 2;

д) да известяват съответните договарящи страни за препоръки на конференциите по отношение на такива изменения в списъка или за промени в характера на влажни зони, включени в него.

Член 9

1. Тази конвенция остава открита за подписване за неопределен срок.

2. Всеки член на Организацията на обединените нации или на една от специализираните агенции или на Международната агенция по атомна енергия или страна по Правилника на Международния съд могат да станат страна по тази конвенция чрез:

а) подписване без резерва по отношение на ратификация;

б) подписване, подлежащо на ратификация, последвано от ратификация;

в) присъединяване.

3. Ратификация или присъединяване влиза в сила чрез депозирането на документ за ратификация или присъединяване при Генералния директор на Организацията на обединените нации за образование, наука и култура (наричана по-долу "депозитар").

Член 10

1. Тази конвенция влиза в сила четири месеца след като седем държави станат страни по тази конвенция в съответствие с чл. 9, т. 2.

2. След това тази конвенция влиза в сила за всяка договаряща страна четири месеца след деня на нейното подписване без резерва по отношение на ратификация или депозиране на документ за нейната ратификация или присъединяване към нея.

Член 10 бис

1. Към тази конвенция могат да бъдат нанесени поправки на среща на договарящите страни, свикана за тази цел в съответствие с този член.

2. Предложения за поправка могат да бъдат правени от всяка договаряща страна.

3. Текстът на всяка предложена поправка и причините за нея се съобщават на организацията или правителството, които изпълняват непрекъснатите задължения по тази конвенция (наричано по-долу "бюрото") и се съобщават незабавно от бюрото на всички договарящи страни. Всички забележки по текста от договарящите страни се съобщават на бюрото в рамките на три месеца от датата, на която поправките са били съобщени на договарящите страни от бюрото. Незабавно след последния ден за предаване на забележки бюрото съобщава на договарящите страни всички забележки, предадени до този ден.

4. При писмено искане на една трета от договарящите страни бюрото свиква среща на договарящите страни за обсъждане на поправка, съобщена в съответствие с т. 3. Бюрото се консултира със страните относно времето и мястото на срещата.

5. Поправки се приемат с две трети мнозинство от присъстващите и гласуващи договарящи страни.

6. Приета поправка влиза в сила за договарящите страни, които са я приели, на първия ден от четвъртия месец след датата, на която две трети от договарящите страни депозират документ за приемане при депозитаря. За всяка договаряща страна, която депозира документ за приемане след датата, на която две трети от договарящите страни депозират документ за приемане, поправката влиза в сила на първия ден от четвъртия месец след датата на депозирането на нейния документ за приемане.

Член 11

1. Тази конвенция продължава да е в сила за неопределен период.

2. Всяка договаряща страна може да денонсира тази конвенция след период от пет години от датата, на която тя е влязла в сила за тази страна, чрез даването на писмено

уведомление за това на депозитаря. Денонсирането влиза в сила четири месеца след деня, на който уведомление за това е получено от депозитаря.

Член 12

1. Депозитарят информира всички държави, които са подписали и са се присъединили към тази конвенция, колкото е възможно по-бързо:

- а) подписи към конвенцията;
- б) депозиране на документи за ратификация на тази конвенция;
- в) депозиране на документи за присъединяване към тази конвенция;
- г) датата на влизане в сила на тази конвенция;
- д) уведомления за денонсиране на тази конвенция.

2. Когато тази конвенция влезе в сила, депозитарят я регистрира в Секретариата на Организацията на обединените нации в съответствие с чл. 102 на устава.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази конвенция.

Съставена в Рамсар на 2 февруари 1971 г. в един оригинал, чиито текстове на английски, немски, руски и френски език имат еднаква автентичност, като се депозират при депозитаря, който изпраща автентични копия от нея на всички договарящи страни.

Забележка.

С Решение ¹ 76 на Бюрото на Министерския съвет от 10 април 1990 г. Република България приема поправките на чл. 6 и 7 на конвенцията, приети от страните - участнички на конференцията в Регина - Канада, внесени в бюрото на конвенцията на 21 юни 1990 г., които все още не са влезли в сила.

Досега (10.07.1992 г.) в конвенцията Република България участва с 4 влажни зони с обща площ 2097 ха, както следва:

считано

от 24.IX.1975 г.	от 28.XI.1984 г.
резерват "Сребърна" - 600 ха;	резерват "Атанасовско езеро" - 1050 ха;
резерват "Аркутино" - 97 ха;	природна забележителност "Дуранкулак" - 350 ха.